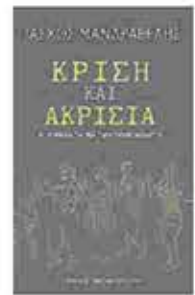

Το χρονικό της κρίσης και της ακρισίας σε 65 δημοσιογραφικά κείμενα

Του **ΣΑΚΗ ΙΩΑΝΝΙΔΗ**

Στο ερώτημα «τι είν' η πατρίδα μας» που θέτει ο δημοσιογράφος Πάσχος Μανδραβέλης στο βιβλίο «Κρίση και ακρισία» (εκδ. Παπαδόπουλος) η απάντηση έρχεται

λίγες αράδες αργότερα: «Είναι κάτι σαν εκείνα τα άσχημα γκρίζα Nissan, τα οποία ξέμεναν στις εθνικές οδούς από την εποχή της μεγάλης ανακατανομής του εθνικού εισοδήματος που πέτυχε το ΠΑΣΟΚ στη δεκαετία του 1980». Το αμάξι, σημειώνει ο συγγραφέας, καίει πολλή βενζίνη, το σασί του τριζει, έχει φορτωμένα πολλά χιλιόμετρα, αλλά ο προηγούμενος οδηγός του αντί να το επισκευάσει προτίμησε να το βάλει «στις μεγάλες αυτοβαν της Ευρώπης γιατί θεώρησε πως εκεί τα συνεργεία είναι φθηνότερα και καλύτερα». Η πορεία του παλαιού αυτοκινήτου

«Στην Ελλάδα, δεν έλειψαν οι νοικοκύρηδες πολιτικοί. Απλώς εξελέγησαν οι άλλοι».

στους νέους αυτοκινητόδρομους του προκαλεί καινούργια προβλήματα που τα πληρώνουν οι «επιβάτες» στο πίσω κάθισμα, ενώ το αμάξι κάνει οχτάρια σε δρόμους που κυκλοφορούν νταλίκες. «Κάποιες από αυτές μας έχουν πάρει το ένα φτερό και είναι ζήτημα χρόνου πότε θα μας διαλύσουν και το σασί...» καταλήγει ο συγγραφέας.

Εδώ θα ήταν κατάλληλη η παράφραση πως οποιαδήποτε σχέση με τη σημερινή πραγματικότητα είναι καθαρά συμπτωματική, καθώς το κείμενο του συγγραφέα δημοσιεύτηκε το 2005. Αυτή η αίσθηση κυριαρχεί σε πολλά από τα συνολικά 65 κείμενα της έκδοσης που καλύπτουν την «ταραγμένη δεκαετία»

Η Ευρώπη αλλάζει μετά τη νίκη του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά όχι προς όφελός μας, έγραφε ο Πάσχος Μανδραβέλης το 2015.

μέχρι το 2015, όπως τη χαρακτηρίζει ο συγγραφέας, ο οποίος επιστρέφει συχνά στον προβληματισμό του ότι η κρίση είναι πρόβλημα παραγωγής της χώρας, όπου «μόνο στα λεξικά και στα ελληνικά δελτία ειδήσεων η κατανάλωση βρίσκεται πριν από την παραγωγή».

Για τον συγγραφέα τα σημάδια της κρίσης είχαν εμφανιστεί ήδη από τις πυρκαγιές του 2007 και τα «νεοδεκεμβριανά» του 2008, ενώ τα «θηριώδη ελλείμματα» που άφησε η τότε κυβέρνηση της Ν.Δ. εξηγούν, όπως σημειώνει, το σοκ που υπέστησαν οι πολίτες από τη μείωση

των εισοδημάτων τους και την απουσία οποιασδήποτε μεταρρυθμιστικής δύναμης που θα διόρθωνε τα δομικά προβλήματα της χώρας μετά την ψήφιση του πρώτου μνημονίου.

Μέσα από τα επιλεγμένα κείμενα της εκτεταμένης αρθρογραφίας του Πάσχου Μανδραβέλη, δημοσιευμένα κυρίως στις σελίδες της «Κ» αλλά και σε περιοδικά και ημερίδες, ο αναγνώστης διαθέτει σε μία κόμπакτ έκδοση ένα χρονικό για την κρίση και τη «συλλογική μας ακρισία», την αδυναμία μας να κατανοήσουμε τα αίτια της κρίσης. Ο κρατισμός και ο φόβος απέναντι στο επιχειρείν, τα προβλήματα που διαιωνίζονται, οι ευθύνες των αντιπολιτευτικών κομμάτων που βρέθηκαν στον αντίποδα οποιασδήποτε εθνικής συνεννόησης, ο συντηρητισμός της Αριστεράς, για τα ΜΜΕ που δεν προειδοποίησαν για την έλευση της κρίσης αλλά και για τον πόλεμο που εξαπέλυσαν εναντίον τους οι «επίγονοι της αριστεράς των δημοκρατικών αγώνων».

Το τελευταίο και πολυσέλιδο κεφάλαιο του βιβλίου αναφέρεται στην κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και στα κείμενά του ο συγγραφέας επικαλείται συχνά τη ρήση του Τζον Κένεθ Γκαλμπρέιθ ότι η πολιτική δεν είναι η τέχνη του εφικτού, αλλά «η επιλογή μεταξύ δυσάρεστου και καταστροφικού», ενώ αποτυπώνει τις πολιτικές επιλογές που έκαναν οι «νεανίες του Μαξίμου», και ο τότε υπουργός Οικονομικών Γιάννης Βαρουφάκης στο πρώτο κρίσιμο εξάμηνο του 2015.

Ενδιαφέρων είναι ο επίλογος του βιβλίου που κλείνει με μια προβολή στο μέλλον του 2031, όπου αναφέρει: «Στην Ελλάδα, δεν έλειψαν οι νοικοκύρηδες πολιτικοί. Απλώς εξελέγησαν οι άλλοι. Και όχι μόνο εξελέγησαν, τους δώσαμε το ελεύθερο να ξοδεύουν κατά το δοκούν. Και όχι μόνο τους δώσαμε το ελεύθερο, τους πιέσαμε να ξοδεύουν περισσότερα και κάθε φορά αναρωτιόμασταν “μα πού είναι το κράτος;”». Για άλλη μια φορά θα εκπλαγείτε αν δείτε πότε δημοσιεύθηκε.